

POSTANOWIENIE

6 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Jacek Grela

na posiedzeniu niejawnym 6 czerwca 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa M. G.
przeciwko C. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o ochronę dóbr osobistych,
na skutek skargi kasacyjnej M. G.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 29 grudnia 2022 r., V ACa 576/22,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanej 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego orzeczenia zobowiązanemu do dnia zapłaty.**

[S.J.]

UZASADNIENIE

Powódka M. G. w pozwie skierowanym przeciwko C. sp. z o.o. w W. wносиła o: zobowiązanie pozwanej do usunięcia skutków naruszenia jej dóbr osobistych przez anulowanie (zniesienie) wprowadzonego przez pozwaną zakazu wstępu do jej kasyn gier, umożliwienie jej wstępu do wszystkich kasyn gier prowadzonych

przez pozwaną, umożliwienie jej korzystania ze wszystkich usług oferowanych przez kasyna gier pozwanej na zasadach obowiązujących innych klientów, w terminie 3 dni od uprawomocnienia się wyroku; zasądzenie od pozwanej na jej rzecz zadośćuczynienia w wysokości 1 500 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia doręczenia pozwanej odpisu pozwu do dnia zapłaty.

Wyrokiem z 30 grudnia 2021 r. Sąd Okręgowy w Warszawie uwzględnił pierwsze zgłoszone przez powódkę żądanie (bez terminu 3 dni), w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Wyrokiem z 29 grudnia 2022 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie zmienił ww. wyrok: w punkcie pierwszym w ten sposób, że oddalił powództwo w zakresie pierwszego z żądań.

W skardze kasacyjnej powódka, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazała na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zdaniem skarżącej w sprawie występują istotne zagadnienia prawne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania

przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (zob. postanowienia SN: z 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07; z 26 września 2005 r., II PK 98/05; z 10 maja 2019 r., I CSK 627/18).

Przedstawione problemy prawne zostały już rozstrzygnięte w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Tytułem przykładu należy wskazać, że podstawą zastosowania środków wymienionych w art. 22 ust. 4 ustawy z 2009 r. o grach hazardowych są zachowania, co do których istnieje prawdopodobieństwo, że mogą wpływać na przypadkowość wyniku gry, nawet jeżeli w danych okolicznościach faktycznych nie ma pewności, iż taki efekt może być rzeczywiście osiągnięty. Dodatkowo, za dobro osobiste trudno uznać prawo do nieskrępowanego uprawiania hazardu, również w przypadku rozpatrywania go formalnie w aspekcie wolności (zob. wyrok SN z 23 czerwca 2023 r., II CSKP 1988/22).

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej, nie znajdując też okoliczności, które obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 99 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[SOP]

[ms]

